

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 maja 2014 r. w godzinach popołudniowych oskarżony J. W. (1) spożywał w swoim domu w miejscowości K. alkohol w postaci dwóch butelek wina (wiśniówki) o pojemności 0,7 l. Oskarżony pił sam i nic nie jadł.

Około godziny 17:00 oskarżony postanowił pojechać swoim samochodem marki R. (...) o nr rej. (...) do sklepu spożywczego w miejscowości R.. Przy sklepie oskarżony spotkał swojego znajomego – R. L., który był pod wpływem alkoholu.

Oskarżony kupił w sklepie chleb i dwie nalewki. Następnie razem z R. L. pojechali do miejsca zamieszkania J. W. (1) w K., gdzie razem spożywali zakupione wcześniej nalewki. Pojazdem kierował oskarżony.

W dniu 29 maja 2014 r. około godziny 17:20 drogą do B. jechał z miejscowości R. D. K. wraz z rodziną. D. K. siedział z przodu na miejscu pasażera. Samochodem kierowała jego żona. Na wysokości szkoły w miejscowości R. wyprzedził ich jadący z niedużą prędkością pojazd marki R. (...) kierowany przez oskarżonego. Samochód ten poruszał się po drodze przekraczając oś jezdni, od krawędzi do krawędzi. D. K. dojechał za samochodem oskarżonego do miejscowości K., gdzie oskarżony zjechał w drogę gruntową. Wymieniony zawiadomił KP w B., iż kierowca wspomnianego auta może być pod wpływem alkoholu oraz wskazał miejsce jego zjazdu z głównej drogi.

Funkcjonariusze Policji zatrzymali oskarżonego J. W. w jego domu w K., gdzie z R. L. spożywał on alkohol.

Oskarżony J. W. (1) został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Przeprowadzone urządzeniem kontrolno – pomiarowym do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu badanie J. W. (1) o godzinie 17:59 wykazało 1,75 mg/l, zaś o godzinie 18:17 – 1,71 mg/ l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(Dowód: protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu k. 2 - 4, zeznania świadka D. K. k. 7v.- 8, zeznania świadka R. L. k. 9v. -10, wyjaśnienia oskarżonego k. 15-15 v., protokół zatrzymania oskarżonego k.5)

W dniu 3 czerwca 2014 r. oskarżony J. W. (1) spożywał od rana w swoim domu w K. alkohol w postaci sześciu sztuk piwa marki (...) o pojemności 0,5 l w jednej butelce, nie przyjmując wcześniej żadnego pokarmu. Następnie oskarżony udał się do O. samochodem marki R. (...) o nr rej. (...). Na ulicy (...) w O. oskarżony został zatrzymany przez funkcjonariuszy Straży Granicznej Ł. W. i R. D., których poinformował o możliwości kierowania wspomnianym autem przez nietrzeźwego kierowcę nieustalony mężczyzna. Funkcjonariusze Straży Granicznej wezwali patrol Policji.

Przeprowadzone urządzeniem kontrolno – pomiarowym do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu badanie J. W. (1) o godzinie 17:01 wykazało 0,98 mg/l, zaś o godzinie 17:04 – 0,99 mg/ l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(Dowód: protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym k. 24, zeznania świadka Ł. W. k. 27v-28, wyjaśnienia oskarżonego J. W. (1) k. 34)

Oskarżony J. W. (1) nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo. Występuje u niego zespół uzależnienia spowodowany używaniem alkoholu. W czasie objętym zarzutem znajdował się w stanie upojenia alkoholowego zwykłego. W czasie objętym zarzutem jego zdolność rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem nie były ograniczone.

(Dowód: opinia sądowo-psychiatryczna k. 53-55)

Oskarżony J. W. (1) nie był karany.

(Dowód: informacja z K. k. 29)

Oskarżony J. W. (1) w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż w dniu 29 maja 2014 r. spożywał alkohol w godzinach popołudniowych a około godziny 17.00 postanowił pojechać samochodem do sklepu spożywczego w R.. Tam spotkał znajomego R. L., który był po spożyciu alkoholu. Razem wrócili do domu oskarżonego, gdzie spożywali zakupione nalewki. Przyjechał patrol Policji. Oskarżony został przebadany na zawartość alkoholu. Stwierdził, iż pił z powodu kłótni z konkubiną i zdenerwowania. Dodał, że żałuje swojego postępowania. (k.15-15v). Następnie wyjaśnił, iż w dniu 3 czerwca 2014r. chciał odstawić swój samochód do O. do miejsca zamieszkania jego siostry. Poprosił znajomego, aby przejechał jego samochodem z K. do O.. Sam od rana wypił sześć piw T. o poj. 0,5 l. Po wjeździe do O. powiedział znajomemu, że jechał brawurowo, na co on się zdenerwował i wysiadł z auta. Pojazd wstrzymywał ruch na pasie jezdni na ulicy (...). Dlatego oskarżony szybko przesiadł się za kierownicę i przejechał samochodem kilka metrów, po czym został zatrzymany. Nie posiadał przy sobie prawa jazdy. Podał, że żałuje swojego czynu (k. 34).

W toku postępowania sądowego oskarżony także przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, natomiast odmówił składania wyjaśnień. Potwierdził wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym. Stwierdził, że w trakcie drugiego zdarzenia mającego miejsce na ul. (...) w O. nie wiedział co powinien zrobić w związku z zaistniałą sytuacją i ucieczką kierowcy z samochodu. Podał również, że świadek Ł. W. widział jak kierowca uciekał z samochodu oskarżonego. (k. 96 v)

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnieniom oskarżonego, w których przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu Sąd dał wiarę. Znajdują potwierdzenie w pozostałych dowodach, w tym zeznaniach funkcjonariusza Straży Granicznej Ł. W. i świadków D. K. oraz R. L..

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, w których zaprzeczał, że to nie on prowadził pojazd marki R. (...) o nr rej. (...), dnia 3 czerwca 2014 r. na ul. (...) w O.. Twierdzenia oskarżonego, iż nieznany mu mężczyzna prowadził samochód należący do oskarżonego są nielogiczne i stanowią jedynie nieudolną próbę uwolnienia się od odpowiedzialności karnej. Ponadto nie znajdują one odzwierciedlenia w zeznaniach świadka Ł. W., który dokonywał zatrzymania J. W. (1) i potwierdził, że widział go kierującego wspomnianym pojazdem (k.97).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka D. K., który opisał szczerze sposób jazdy samochodu kierowanego przez oskarżonego. Świadek określił go jako „jadący wężykiem”, podczas wyprzedzania, że jechał „od boku do boku”, a pojazd zbliżał się niebezpiecznie do rosnących przy drodze drzew. Za wiarygodnością zeznań świadka przemawia jego reakcja, fakt zawiadomienia Policji o tym, iż w stronę K. zmierza pojazd, którego kierowca może być nietrzeźwy. Świadek opisał mężczyznę, jako wysokiego i szczupłego, w okularach i ciemnym ubraniu. Wskazał także, że w pojeździe był również drugi mężczyzna, siedzący na miejscu pasażera. Świadek nie znał jego imienia i nazwiska, podał tylko, że ma ksywę (...). Wersja świadka jest zgodna z wyjaśnieniami oskarżonego oraz relacjami R. L.. D. K. jest osobą obcą dla oskarżonego. Jest przypadkowym świadkiem zdarzenia. Jego relacje są szczerze, nie ma on żadnego powodu aby zeznawać nieprawdę.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka R. L.. Zeznał on, iż dnia 29 maja 2014 r. przed godziną 17:00 poszedł do sklepu w miejscowości R.. Przed sklepem spotkał oskarżonego. Świadek określił stan oskarżonego jako „chwiejny”. Oskarżony zaproponował świadkowi R. L., aby pojechał z nim do jego domu w miejscowości K.. Świadek podał, że sposób w jaki wypowiadał się oskarżony był bełkotliwy i czuć było od niego woń alkoholu. Świadek wraz z oskarżonym pojechali do K.. Pojazdem kierował oskarżony. Świadek wskazał, że oskarżony, podczas jazdy wielokrotnie najeżdżał na krawężniki oraz zjeżdżał na przeciwny pas ruchu. Jego relacja koresponduje z zeznaniem świadka D. K. oraz wyjaśnieniami

oskarżonego. Ponadto R. L. był bezpośrednim świadkiem, tego, że oskarżony dnia 29 maja 2014 roku prowadził pojazd mechaniczny w stanie po spożyciu alkoholu.

Sąd dał również wiarę zeznaniom świadka Ł. W.. Jest on funkcjonariuszem Straży Granicznej. Opisał on okoliczności zatrzymania oskarżonego. Stanowczo wskazał, iż widział oskarżonego kierującego samochodem R. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Świadek zeznał, że w trakcie kontroli wyczuł od oskarżonego siedzącego na miejscu kierowcy woń alkoholu. Podał, że początkowo oskarżony tłumaczył, iż nie spożywał alkoholu, a następnie przyznał, że o 7:00 rano wypił dwa piwa. Sąd podzielił zeznania świadka jako wiarygodne. Korespondują one z wynikiem badania na zawartość alkoholu przeprowadzonym przez funkcjonariuszy Policji. Świadek relacjonował fakty, o których powziął informację w związku z wykonywanymi czynnościami służbowymi. Nie ma on interesu aby obciążać oskarżonego bez powodu.

Sąd nie zakwestionował również protokołów użycia urządzeń kontrolno-pomiarowych do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu oraz informacji z K.. Nie były one kwestionowane przez żadną ze stron. Badania zostały przeprowadzone urządzeniem posiadającym aktualne świadectwo wzorcowania.

Sąd dał wiarę opinii sądowo – psychiatrycznej. Biegli podali w niej, że nie stwierdzili u J. W. (1) objawów choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego, natomiast rozpoznali zespół uzależnienia spowodowanego używaniem alkoholu. Stwierdzili ponadto kliniczne objawy uzależnienia w postaci upośledzenia kontroli przyjmowania, silnego pragnienia przyjmowania i używaniu alkoholu jako środka do spędzania czasu wolnego. Biegli podkreślili, że w okresie objętym zarzutami nie stwierdzili zaburzeń mogących mieć wpływ na poczytalność oskarżonego. Opinia ta jest pełna, logiczna i zawiera przekonujące uzasadnienie sformułowanych w niej wniosków.

Przeprowadzone na rozprawie dowody w pełni wykazały, iż oskarżony J. W. (1) dwukrotnie, tj. w dniu 29 maja 2014r. w K. oraz 3 czerwca 2014r. w O. prowadził w ruchu lądowym pojazd marki R. (...) w stanie nietrzeźwości. Wypełnił ona zatem każdorazowo swoim zachowaniem dyspozycję art. 178a§1 kk. Oba czyny zostały popełnione w krótkim odstępie czasu i w podobny sposób. W konsekwencji Sąd potraktował je jako ciąg przestępstw z art. 91§1 kk.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd baczyl, aby była ona adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości jego czynów i stopnia jego zawinienia, a także spełniła cele w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej.

Oskarżony swoimi czynami godził w bezpieczeństwo komunikacji, a w konsekwencji życie i zdrowie innych uczestników ruchu lądowego. Oskarżony działał umyślnie, mając świadomość uprzedniego spożywania alkoholu. Jechał niestabilnie, na co zwrócili uwagę świadkowie. Nie był w stanie utrzymać prostego kierunku jazdy, poruszając się od jednej strony do drugiej, stwarzał tym bezpośrednie zagrożenie dla innych uczestników ruchu. Zarówno wina oskarżonego, jak i stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu są znaczne. Zauważyć należy, że J. W. (1), poruszając się samochodem w stanie nietrzeźwości, naruszył jedną z podstawowych zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym, jaką jest bezwzględny wymóg zachowania trzeźwości przez kierującego pojazdem. W niniejszej sprawie nie zaszła żadna nadzwyczajna okoliczność wymuszająca takie zachowanie. Oskarżony wykazał się lekkomyślnością i niepoprawnością, a także nieumiejętnością wyciągania wniosków, w związku z naruszaniem przepisów prawa. Oskarżony stworzył realne zagrożenie dla bezpieczeństwa innych użytkowników ruchu drogowego, zwłaszcza wobec stwierdzonego stanu nietrzeźwości, który należy uznać za znaczny. Ponadto w dniu 3 czerwca 2014r. prowadził ponownie pojazd R. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości zaledwie kilka dni po wcześniejszym zatrzymaniu przez funkcjonariuszy Policji, w trakcie trwającego postępowania przygotowawczego. Świadczy to o jego niepoprawności i lekceważeniu porządku prawnego.

Sąd nie dopatrzył się żadnych okoliczności łagodzących po stronie oskarżonego.

Biorąc pod uwagę całokształt powyższych okoliczności, Sąd wymierzył oskarżonemu karę dziesięciu miesięcy pozbawienia wolności przy zastosowaniu art. 91§1 kk.

W ocenie Sądu, z uwagi na dotychczasową niekaralność oskarżonego oraz krótki czas, w którym popełnił oba czyny, w stosunku do niego możliwe jest wywiedzenie pozytywnej prognozy kryminologicznej. Wobec powyższego, zasadnym było warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres trzech lat tytułem próby.

Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych za czyn z dnia 29 maja 2014r. w wymiarze 3 lat oraz za czyn z dnia 3 czerwca 2014r. w wymiarze 2 lat, uwzględniając stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego. W dniu 3.06.2014r. było ono niższe niż w dniu 29.05.2014r. Zgodnie z dyspozycją art. 90§2 kk Sąd orzekł łączny środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres czterech lat. Sąd miał na uwadze fakt, że oskarżony dopuszczając się przypisanych mu czynów naruszył podstawową zasadę bezpieczeństwa w ruchu lądowym poprzez naruszenie zasady trzeźwości, dotyczącą wszystkich kierowców pojazdów mechanicznych w tym samym stopniu. Ponadto w ocenie Sądu poziom stężenia alkoholu w organizmie oskarżonego w chwili czynu, uzasadnia pozbawienie oskarżonego J. W. (1) prawa prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych przez okres czterech lat. W ocenie Sądu stanowi to adekwatną dolegliwość i zapewni przestrzeganie przez oskarżonego zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym. Długość trwania środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych powinna być dostosowana do tego, w jakim stopniu oskarżony stanowi niebezpieczeństwo dla innych uczestników ruchu drogowego. Wydając to rozstrzygnięcie oraz ustalając okres obowiązywania środka karnego w wymiarze czterech lat Sąd miał na uwadze wysokość stężenia alkoholu w organizmie oskarżonego, fakt, że oskarżony dwukrotnie dopuścił się prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, a przede wszystkim jego postawę, która rodzi konieczność wyeliminowania oskarżonego z ruchu drogowego, jako kierowcy stanowiącego realne zagrożenie dla wszelkich pojazdów mechanicznych.

Sąd na podstawie art. 43 § 3 kk zobowiązał oskarżonego do zwrotu prawa jazdy.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.) Sąd zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu państwa kosztów sądowych w całości ze względu na trudną sytuację majątkową w jakiej znajduje się oskarżony.